

IUBITI CREDINCIOȘI!

Vă mulțumim în numele Domnului și al comunității noastre pentru orice gest de compasiune și sacrificiu pe care l-ați făcut pentru susținerea bisericii noastre.

Cuvintele nu pot exprima îndestul bucuria pe care-o simțim atunci când un om se vindecă de patimile sale cu ajutorul semenilor, prin mila Domnului.

Ne menținem în continuare dorința noastră de a avea o comunitate vie, care să mențină într-o formă concretă și continuă acte de caritate pe plan local cum ar fi: ajutorarea sărmanilor, vindecarea persoanelor cuprinse de patimi, alinarea, consilierea persoanelor singure și reintegrarea acestora și orice alta formă de ajutorare a persoanelor deznădăjduite.

Întrucât angajamentele noastre caritabile către cei nevoiași sunt posibile prin mila comunității, a contribuției fiecărui membru cu donatii după posibilitatea fiecăruia, indiferent de valoarea acesteia, vă menționăm modalitățile disponibile după cum urmează:

- Donații de orice fel direct la sediul sau reprezentanții Parohiei noastre
- Donații în RON în contul deschis la CEC: RO12CECEIS0108RON1150902

ANUNȚ: În data de 14 Sept. vom avea la Sf. Liturghie un părinte din SUA: Arhim. Meletios Weber, ucenic al Mitrop. Kallistos Ware, care a scris cartea PAȘII TRANSFORMĂRII, publicată la Iași în 2007.

CONTACT

Parohia Sf. Ier. Vasile, str. Vasile Lupu
Nr. 38, Iași

Pr. paroh Iulian Negru

Tel: 0744/267661
0746/649218

Email: parohiasfvasile@gmail.com
<http://sfvasiletatarasi.iasi.mmb.ro/>
Cont C.E.C.- RO12CECEIS0108RON1150902

MITROPOLIA MOLDOVEI SI BUCOVINEI

Protopopiatul Iași 2

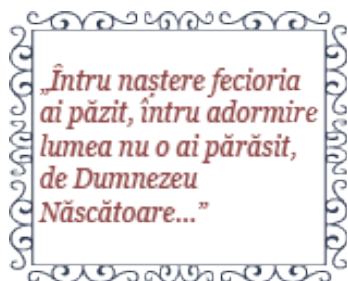
PAROHIA "SF. VASILE - TĂTĂRAȘI"

Str. Vasile Lupu, nr.38, Iași, jud. Iași
tel: 0744267661

“Luarea-aminte și studierea atenta a propriei tale persoane te va conduce și la cunoașterea lui Dumnezeu. Dacă iei aminte la tine însuși, nu mai ai nevoie să descoperi pe Creator în celelalte creaturi; vei contempla în tine însuși, ca într-un microcosmos, marea înțelepciune a Creatorului tău.” (Sf. Vasile cel Mare, 303-359)

Nr. 1 – August 2016 FOAIA PAROHIALĂ

În lumina Praznicului minunat al Adormirii Maicii Domnului și în prag de nou an bisericesc (1 Septembrie), dorim a vă împărtăși gândul nostru, care s-ar rezuma astfel: **SLAVĂ LUI DUMNEZEU PENTRU TOATE!**

Cu voia lui Dumnezeu, am fost numit la această parohie ca preot paroh începând cu 15 mai 2016 și, imediat am constatat cu bucurie dorința unor persoane, care au mai multă râvnă, de a lucra mai mult în ogorul Domnului. Desigur, **ne trebuie râvnă dar și pricepere**, după cum ne avertiza marele Apostol Pavel. De aceea, dorim ca, încetul cu încetul să vă vizităm pe toți enoriașii noștri, nădăjduind ca, în această lume agitată și vădit hotărâtă să alerge până la epuizare, să găsim un timp de răgaz și tihnă sfântă, la ceas de seară eventual, să ne cunoaștem mai bine unii pe alții.

În cazul în care eu personal nu pot ajunge, trimit cuvântul meu tipărit în această foaie și adus de cei care poartă binecuvântarea de la Sfântul Altar al Domnului Hristos!

Dumnezeu să vă bucure, Pr. Iulian Negru

PILDĂ Un băiat de 15 ani a căzut și și-a rupt spinarea. Vreme de 40 de ani a zăcut la pat și se mișca cu mare greutate. Nu trecea o zi fără dureri chinuitoare. Dar fiind un creștin adevărat, harul lui Dumnezeu îi ajungea pentru toate nevoile sale. Mulți veneau să-l vadă, fiindcă voioșia sa și marea dragoste pentru Domnul le umpleau sufletele de o nouă îmbărbătare. Într-o zi un prieten l-a întrebat: "Nu te ispitește diavolul niciodată ca să te îndoiești de Dumnezeu?" "Ba da, de multe ori îndoială dragostea Lui. Este vechii colegi de școală simțindu-se bine cu șoptește: "Dacă Domnul De ce a îngăduit să-ți rupi a întrebat: "Și ce faci atunci când diavolul aruncă semințele nemulțumirii?" Atunci invalidul biruitor a exclamat: "Am găsit o cale minunată să-i fac față. I-l arăt pe Hristos pe cruce și rănilor Mântuitorului meu, apoi îi spun: Oare nu mă iubește? Și fuge de fiecare dată, neputând să-mi răspundă"...

Oare n-ar trebui să ne aducem și noi aminte de aceasta în dezamăgirile noastre? Oricât de mare ar fi dezamăgirea, ridică-ți ochii spre Mântuitorul de pe cruce și întreabă-te: "Oare nu mă iubește?"

CUVINTE DE FOLOS

S-a înălțat Maica Domnului cu trupul la cer?

Deși nu este o dogmă (învățătură oficială), Biserica Ortodoxă crede că la moarte trupul Maicii Domnului a fost mutat la cer. Există două exemple de mutare cu trupul la cer a unor oameni, pomenite în Biblie: Enoh (Eccles, 44, 16 și 49, 14) și Ilie (IV Regi 2, 11). În sinaxarul din Ceaslov se amintește despre înălțarea cu trupul la cer a Maicii Domnului: Venind la mormânt și neaflând preasfântul trup al Maicii Domnului, ucenicii s-au încredințat că ea s-a suit cu trupul la cer după acele zile, viețuind dimpreună cu Fiul ei, căci a înviat și s-a mutat din morți.

Rezumând ceea ce crede Biserica Ortodoxă despre Maica Domnului, putem spune că Sfânta Fecioară se află în rându-l întâi, călăuzindu-ne în rugăciunea noastră către Fiul său. Întreaga ei viață, singurul ei țel este aducerea noastră la El. Teologul ortodox grec Dr. N. A. Nissiotis spunea: "Așa cum se vede în icoană,

Maria nu este niciodată singură, ci întotdeauna cu Hristos. Astfel rugăciunea către ea este rugăciunea Bisericii împreună cu ea către Fiul întrupat. Mai curând trebuie să vedem în Maria pe cea dintâi și cea mai deplină dintre sfinți, călăuzindu-i în neconținută lor mijlocire către Fiul ei. Biserica slujitoare nu se roagă în slujbe Născătoarei de Dumnezeu, ci se roagă împreună cu ea lui Dumnezeu. Ea este puterea ce însuflețește, călăuzitoare a acestei neconținute mijlociri a părtășiei Sfinților către Dumnezeu Treimic”. (pr. Antohny M. Coniaris)

SFINȚII PĂRINȚI NE ÎNVAȚĂ...

Sfântul Vasile ne spune: „Atâta timp cât purtăm cu noi patimile din noi (care își au lăcașul în noi), suntem pretutindeni în aceleași neliniști [...]. Trebuie să ne străduim să păstrăm mintea în stare de liniște.

Pentru că aceasta este ca ochiul care prin neîncetata lui mișcare, când întorcându-se spre cele din dreapta și din stânga, când întorcându-se, cu regularitate, în sus și în jos, nu poate să vadă clar ceea ce se află înaintea lui, ci privirea lui trebuie să se fixeze ferm către obiectul privit, dacă e cazul să stabilească un aspect clar al lui; astfel și mintea omului, când este purtată de nenumărate griji lumești nu este în stare să fixeze adevărul.

„...pentru că mintea, când nu este împrăștiată către cele din afară și nu se răspândește prin simțuri către lume, se întoarce la sine și de la sine se înalță către înțelegerea lui Dumnezeu. Dar îndată ce frumusețea este înconjurată de splendoare și este luminată de Acela, uită chiar și propria ei natură; nu antrenează sufletul spre grija pentru hrană, nici spre îngrijirea pentru îmbrăcăminte, ci, eliberată de grijile pământești, toată atenția ei trece la dobândirea bunurilor veșnice....”

ȘTIRI EXTERNE

A fost tradusă în limba română **Enciclica Marelui Sinod Panortodox din Creta** și o puteți vedea accesând link-ul: <http://basilica.ro/enciclica-sfantului-si-marelui-sinod/>